

Sygn. akt VU 57/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Mariola Mastalerz

Protokolant st. sekr. sądowy Ilona Królikiewicz

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku **K. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.**

o wysokość emerytury

na skutek odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 2 grudnia 2013r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 57/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 3 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., po rozpoznaniu wniosku z dnia 26 sierpnia 2013 roku, przyznał K. B. uprawnionemu do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe, emeryturę od 1 sierpnia 2013 roku, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

W odwołaniu od powyższej decyzji, złożonym w dniu 30 grudnia 2013 roku K. B. wskazał, iż przyznana mu emerytura jest zaniżona. Podniósł ponadto, że pobierając poprzednio rentę miał wyższy wskaźnik podstawy wymiaru, a obecnie wynagrodzenie zostało ustalone z 20 lat kalendarzowych i zarówno wskaźnik jak i wysokość emerytury zostały obniżone. Wskazał również, że pracował przez ponad 15 lat w warunkach szkodliwych i w związku z powyższym otrzymywał wysokie wynagrodzenie.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił, co następuje:

Wnioskodawca K. B. urodzony (...), uprawniony był od 1 marca 1995 roku do renty inwalidzkiej z tytułu zaliczenia do trzeciej grupy inwalidów, a następnie do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1-3 akt emerytalnych, decyzja z dnia 25 stycznia 2011 roku k. 323 akt rentowych, decyzja z dnia 25 sierpnia 1995 roku k. 155 akt rentowych)

Ostatnio decyzją z dnia 10 marca 2008 roku organ rentowy dokonał ponownego ustalenia i waloryzacji renty. Przy obliczeniu renty Zakład uwzględnił ustalony na dzień 29 lutego 2008 roku wymiar: 26 lat okresów składkowych tj. 312 miesięcy oraz 5 miesięcy okresów nieskładkowych. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony na dzień 29 lutego 2008 roku wyniósł 91,86% a wysokość renty wynosiła od 1 marca 2008 roku (po waloryzacji) 676,80 złotych.

(dowód: decyzja z dnia 10 marca 2008 roku k. 251 akt rentowych)

Decyzją z dnia 2 października 2009 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił kapitał początkowy wnioskodawcy K. B. na dzień 1 stycznia 1999 r. do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy ustalonej w decyzji o jej przyznaniu – w wysokości 91,86%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 91,86% przez kwotę 1220,89 złotych tj. kwotę bazową określoną w ustawie o emeryturach i rentach z FUS ($91,86\% \times 1220,89 \text{ zł} = 1.121,51 \text{ zł}$). ZUS przyjął za udowodnione okresy składkowe w ilości 26 lat i 17 dni (tj. 312 miesięcy) oraz nieskładkowe w ilości 5 miesięcy i 27 dni (tj. 5 miesięcy). W oparciu o powyższe kapitał początkowy obliczono na kwotę 131.609,39 złotych.

(dowód: decyzja z dnia 2 października 2009 roku k. 15 akt ZUS)

K. B. w dniu 26 sierpnia 2013 roku złożył wniosek o emeryturę.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1-3 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 3 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. przyznał wnioskodawcy emeryturę od dnia 1 sierpnia 2013 roku tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Przy obliczeniu wysokości emerytury organ rentowy dokonał obliczeń zgodnie z art. 53, art. 26 i 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i.

Przy obliczaniu wysokości emerytury zgodnie z **art. 53** Zakład przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1973 roku do 1992 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 71,97%. Podstawa wymiaru obliczona poprzez pomnożenie wwpw 71,98% przez kwotę bazową 3.080,84 zł. wyniosła 2.217,59 zł. Emerytura obliczona przy uwzględnieniu 26 lat, i 17 dni okresów składkowych (312 m-cy) oraz 5 m—cy i 5 dni okresów nieskładkowych (5 m-cy) wyniosła **1.495,38 złotych**.

Przy obliczaniu wysokości emerytury zgodnie z **art. 26** podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze życie, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota waloryzowanego kapitału początkowego wynosiła 445.958,89 złotych, średnie dalsze trwanie życia wynosiło 235,60 miesięcy, tym samym wysokość emerytury wynosiła **1892,86 złote**.

Emerytura obliczona zgodnie z **art. 183** wynosiła **1674,25 złote** i obejmowała ona:

- 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy, tj. 822,46 złote,
- 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy, tj. 851,79 złotych.

Mając na uwadze, że emerytura obliczona na podstawie art. 26 ustawy jest korzystniejsza organ rentowy wskazał, że będzie wypłacał emeryturę ustaloną zgodnie z tym przepisem w wysokości od 1 stycznia 2014 roku - 1892,86 złotych brutto (netto 1574,50 złote).

Za okres od 1 sierpnia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku organ rentowy naliczył wyrównanie w kwocie 9464,30 złote. Na poczet tej należności, zakład zaliczył kwotę 2582,73 złote z tytułu wypłaty renty i po odliczeniu zaliczki na podatek, składki na ubezpieczenie zdrowotne wypłacił kwotę 5603,23 złote.

(dowód: decyzja z dnia 3 grudnia 2013 roku k. 65-66 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Nie można bowiem zgodzić się ze stanowiskiem wnioskodawcy, że ustalona mu zaskarżoną decyzją emerytura jest zaniżona bowiem przy jej obliczaniu winien być zastosowany wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty w wysokości 91,86% a nie nowy obliczony przez organ rentowy w wysokości 71,98%.

Zgodnie z treścią art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 ze zm) podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi:

1) podstawa wymiaru renty - w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5, albo

2) podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15.

W myśl zaś art. 15 ust. 1 i powołanej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak prawidłowo wskazał organ rentowy wyliczenie emerytury przy przyjęciu żądanego przez wnioskodawcę wskaźnika przyjętego do ustalenia wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy, tj. 91,86% (wyliczonego z 6 lat: 1980-1985) spowodowałoby obniżenie wysokości emerytury.

Zgodnie bowiem z regulacją zawartą w art. 53 ust. 3 powołanej ustawy emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1, **oblicza się od tej samej kwoty bazowej**, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. A zatem przyjęcie do wyliczenia emerytury wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z renty – 91,86% spowodowałoby konieczność zastosowania „starej” kwoty bazowej z renty, **tj. 717,16 zł.**, a tym samym obniżenie wysokości emerytury. W ocenie Sądu ze stanowiska wnioskodawcy zawartego w odwołaniu oraz ze stanowiska wyrażonego na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2014 roku wynika, że poprzednio ustalony wskaźnik wysokości podstawy renty tj. 91,86% chce odnieść do obecnie ustalonej nowej kwoty bazowej. Powyższe jest niemożliwe z uwagi na powołaną już treść art. 53 ust. 3 ustawy. Zastosowanie poprzedniego wskaźnika 91,86% skutkuje koniecznością zastosowania do wyliczenia emerytury również poprzedniej kwoty bazowej tj. 717,16 złotych.

Jak wynika z treści decyzji organ rentowy przy obliczaniu wysokości emerytury zastosował kilka wariantów i ustalił do wypłaty dla wnioskodawcy wariant najbardziej korzystny tj. znajdujący oparcie w treści art. 26 ustawy tj. w kwocie 1892,86 złotych brutto.

Zgodnie z treścią art. 183 ust. 3 powołanej ustawy emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2011, wynosi:

1)55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz

2)45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Obliczenie wysokości emerytury zgodnie z art. 53 ustawy spowodowało, że do obliczenia podstawy wymiaru organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1973 roku do 1992 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 71,97%. Podstawa wymiaru obliczona poprzez pomnożenie wwpw 71,98% przez kwotę bazową 3.080,84 zł. wyniosła 2.217,59 zł. Emerytura obliczona przy uwzględnieniu 26 lat, i 17 dni okresów składkowych (312 m-cy) oraz 5 m—cy i 5 dni okresów nieskładkowych (5 m-cy) wyniosła **1.495,38 złotych**.

Natomiast przy obliczaniu wysokości emerytury zgodnie z **art. 26** podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze życie, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota waloryzowanego kapitału początkowego wynosiła 445.958,89 złotych, średnie dalsze trwanie życia wynosiło 235,60 miesięcy, tym samym wysokość emerytury wynosiła **1892,86 złote**.

Emerytura obliczona zgodnie z **art. 183** wynosiła **1674,25 złote** i obejmowała ona:

- 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy, tj. 822,46 złote,

- 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy, tj. 851,79 złotych.

W świetle powyższych obliczeń emerytura obliczona wnioskodawcy zgodnie z art. 26 ustawy jest korzystniejsza i wynosi 1892,86 złotych niż obliczona na podstawie art. 183 ust. 2 ustawy i wynosząca 1674,25 złote.

Nie można również za trafny uznać zarzut skarżącego złożony na rozprawie, iż przyznana mu emerytura jest zaniżona, bowiem jego koledzy pracujący razem z nim otrzymali wyższe emerytury. Wskazać należy, iż wysokość emerytury jest ustalana indywidualnie dla każdego ubezpieczonego i jej wysokość uzależniona jest od zarobków jakie dana osoba uzyskiwała w okresie ubezpieczenia i od wysokości opłacanych składek na ubezpieczenia emerytalne.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, uznał odwołania za nieuzasadnione i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.